

[Glønborg]

gen ikke løber løbsk. Også af fordelingsmæssige grunde er der grund til at advare mod at lade lønudviklingen løbe løbsk. Det er nemlig sådan, at når lønudviklingen løber løbsk, er det altid de stærke, de højest lønnede, der får mest ud af det. Personligt mener jeg også, at den større købekraft er at foretrække frem for en højere nominal løn.

Det er af særlig betydning for den kommende finanslov, at forslaget opererer med et omtrent uændret udgiftspolitisk måltal. Den overordnede målsætning for regeringens økonomiske politik er derfor bevaret uændret.

Jeg gør også opmærksom på, at arbejdstidsnedsættelsen navnlig i servicesektoren, hvor det offentlige hører hjemme, ikke automatisk bør omsættes i ansættelse af flere folk. På mange områder er de tekniske hjælpemidler blevet så meget bedre, at man udmærket trods kortere arbejdstid kan nå det samme arbejde, ja, måske mere endnu. Dermed kan vi måske overføre ressourcer til de områder, hvor teknikken ikke kan bruges; jeg tænker på f.eks. plejesektoren. Her er der brug for flere folk, når arbejdstiden sættes ned.

Samtidig må jeg dog understrege, at udviklingen i kommunernes økonomi ikke har været helt tilfredsstillende. Tilsyneladende er det sværere at styre lokalt end landspolitisk. Det er imidlertid helt nødvendigt at betragte de offentlige udgifter under et. Vi ønsker ikke at begrænse det kommunale og amtskommunale selvstyre unødigt, men må understrege, at en mere ansvarsbevidst kommunal budgetlægning gør arbejdet i Folketinget ulige nemmere.

Vi skal ikke i dag gå i detaljer, men holde os til principperne. Som ordfører for Kristeligt Folkeparti må jeg dog fremhæve en enkelt post på finansloven, fordi jeg tror, den får stor betydning for fremtiden.

Børnetilskuddet på 5.000 kr. pr. barn er en virkelig god sag, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at Kristeligt Folkeparti anser de 5.000 kr. for en god begyndelse. Hvis vi virkelig vil gøre noget godt for børnene, skal vi føre flere ressourcer over til børnefamilierne, men vi må også indse, at penge i sig selv ikke helt automatisk altid gavner barnet. Vi må overveje, om det er muligt ved yderligere ressourcetilførsel til børnefamilierne at sørge for, at ressourcerne virkelig kommer børnene til gode. Jeg sagde med vilje ikke penge, men ressourcer. Det, jeg

tænker på, er naturligvis forældretid eller eventuelt tid fra andre voksne. Børn trænger virkelig til regelmæssig kontakt med de samme voksne gennem længere tid. Jeg vil sige det så stærkt, at det er betingelsen for en god opdragelse og en lykkelig barndom. Voksens tid koster naturligvis penge på en eller anden måde, enten det så er forældre eller andre, der skal bruge tiden, og jeg håber, at alle partier vil gå i tænkearbejde med henblik på i kommende års finanslove at få mere med til gavn for børnene og dermed hele fremtidens samfund.

Preben Møller Hansen (FK):

Repræsentanten for Det Konservative Folkeparti havde en enkelt bemærkning, hvori han gjorde opmærksom på, at der hvilede et betydeligt ansvar på de partier, der peger mod midten, når det drejer sig om finanslovsforslaget. Jeg synes, den måde, man anvender, er at forsøge på at hive sig selv op ved hårene. Jeg går ud fra som givet, at alle de, der er valgt til og sidder i dette Ting, føler et betydeligt ansvar for at få en finanslov igennem, således at samfundet kan regeres på baggrund af en finanslov. Jeg går ud fra, det også helt klart gælder for Det Konservative Folkepartis vedkommende.

Der har også været nogle bemærkninger fremme om, at finansloven er et spørgsmål om kapitalisme kontra socialisme. Det er en proportionsforvrængning ud over alle grænser. Det, vi tager stilling til, er, hvordan landet skal ledes i det kommende år, hvilket beløb vi skal anvende til dette og hint, og hvordan vi skal få pengene ind i kassen – hverken mere eller mindre. Og jeg går ud fra, at alle, der er her, selvfølgelig ønsker det overhovedet bedst mulige set ud fra deres politiske synspunkter, og det er det også relevant at gøre.

Der var også en anden bemærkning, som jeg gerne vil komme med en kommentar til. SF's ordfører gjorde opmærksom på ved en lille sidebemærkning til regeringen, at de ønskede regeringen en ganske kort levetid. Nu skal der gerne være sammenhæng mellem ord og praktisk handling. Den ottende i denne måned fremsatte Fælles Kurs et forslag om motiveret dagsorden, et forslag, som ville have indebåret nye forhandlinger om en ny regering, men den havde SF ikke hår nok på brystet til at stemme for, eller også var de købt til en eller anden udvalgspost – de stemte i hvert tilfælde imod – så